

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 czerwca 1959 r.

Nr 50

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

220 —	Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w 1959 r. w niektórych przedsiębiorstwach państwowych objętych budżetem centralnym	399	
221 —	Ministra Finansów z dnia 15 maja 1959 r. w sprawie określenia składników funduszu plac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy	399	
222 —	Ministra Finansów z dnia 15 maja 1959 r. w sprawie wypuszczenia I serii skarbowych bonów inwestycyjnych, określenia zasad i trybu emisji, sprzedaży i premiowania oraz ich realizacji	400	
223 —	Ministra Rolnictwa z dnia 22 kwietnia 1959 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym	401	
224 —	229 —	Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie uznania za rezerwat przyrody	462 — 404

OBWIESZCZENIA:

230 —	Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych	405
231 —	Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 czerwca 1959 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych	409

220

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1959 r.

w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w 1959 r. w niektórych przedsiębiorstwach państwowych objętych budżetem centralnym.

Na podstawie § 31 ust. 2 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na rok 1959 (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na rok 1959 (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) rozciąga się na:

- 1) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Zdrowia, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii,
- 2) Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe podległe Ministrowi Kultury i Sztuki,
- 3) przedsiębiorstwa przemysłowe nadzorowane przez Zarząd Sprzętu Sportowego, podległe Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 2. Wprowadzenie nowego systemu finansowego w przedsiębiorstwach wymienionych w § 1 nie może wpłynąć na zmniejszenie ustalonych w budżecie na 1959 r. wpłat z zysku.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

221

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 maja 1959 r.

w sprawie określenia składników funduszu plac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie § 3 nst. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz rozliczania zasiłków wypłacanych przez zakłady pracy (Dz. U. Nr 9, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W jednostkach budżetowych w zakresie ich działalności podstawowej i działalności ubocznej prowadzonej w formie środków specjalnych oraz w zakładach budżeto-

wych, podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne z zastrzeżeniem ust. 2 stanowią:

- 1) wszystkie wypłaty brutto z § 1 „Place” klasyfikacji budżetowej,
- 2) kwoty wynagrodzeń brutto wypłacane z tytułu umowy o pracę z innych paragrafów klasyfikacji budżetowej,
- 3) kwoty stypendiów brutto wypłacanych stypendystom podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

2. W jednostkach budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią kwoty wynagrodzeń brutto wypłacanych pracownikom podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

§ 2. W przedsiębiorstwach państwowych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wszystkie wypłaty brutto z osobowego funduszu płac wraz z wypłatami wynagrodzeń związanych z działalnością pomocniczą i uboczną.

§ 3. W organizacjach spółdzielczych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wszystkie wypłaty określone w § 2 oraz kwoty wynagrodzeń brutto, wypłacane z funduszy celowych.

§ 4. W państwowych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych utrzymywanych z wpłat przedsiębiorstw podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wszystkie wypłaty brutto z poz. „Płace pracowników” planu finansowego tych jednostek.

§ 5. W spółdzielniach produkcyjnych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wszystkie wypłaty wynagrodzeń brutto w gotówce oraz równowartość wynagrodzeń w naturze należnych pracownikom podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

§ 6. W stowarzyszeniach i innych organizacjach społecznych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią kwoty wynagrodzeń brutto w gotówce oraz równowartość wynagrodzeń w naturze, należnych pracownikom podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

§ 7. W zakładach pracy objętych niniejszym zarządzeniem podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią również kwoty wypłacane: tytułem wynagrodzeń z Kart Górnik, Hutnika, Stocznio-wca, Energetyka, Skal-

nika, Gazownika i Kolarza oraz tytułem premii eksportowej, premii za ponadplanowe oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliwa i energii, które dla potrzeb kontroli bankowej wyłączone zostały w myśl § 6 ust. 1 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 48, poz. 278) z wykonanego funduszu płac.

§ 8. Nie stanowią podstawy do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne:

- 1) w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zaliczone do osobowego funduszu płac, wymienione w § 7 uchwały nr 69 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie zasad planowania i kontroli funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 122) dodatki za rozłąkę przysługujące pracownikom czasowo przeniesionym oraz ryczałty orzysługujące pracownikom przeniesionym, codziennie powracającym do miejsca stałego zamieszkania;
- 2) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” kwoty dodatku godzinowo-kilometrowego przysługujące pracownikom drużyn lokomotywowych i konduktorskich na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie niektórych zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 23, poz. 110);
- 3) w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, kwoty wynagrodzeń wypłacane z osobowego funduszu płac chałupnikom, którzy nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

222

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 maja 1959 r.

w sprawie wypuszczenia I serii skarbowych bonów inwestycyjnych, określenia zasad i trybu emisji, sprzedaży i premiovania oraz ich realizacji.

Na podstawie §§ 1, 5 ust. 2 §§ 6, 8 i 9 uchwały nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 45, poz. 208), zwanej dalej „uchwałą Rady Ministrów”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wypuszczają się I serię skarbowych bonów inwestycyjnych wydawanych na okaziciela.

2. Skarbowe bony inwestycyjne oprocentowane są w wysokości 4% w stosunku rocznym od ich wartości nominalnej.

3. Skarbowe bony inwestycyjne serii I wypuszczają się w odcinkach po zł 100 na kwotę 15 milionów złotych i w odcinkach po zł 500 na kwotę 35 milionów złotych, łącznie na kwotę 50 milionów złotych.

4. Skarbowe bony inwestycyjne oraz przypadające im posiadaczom odsetki i premie wolne są od wszelkich podatków i opłat.

§ 2. Sprzedaż skarbowych bonów inwestycyjnych I serii będzie prowadzona w okresie od dnia 1 lipca 1959 r. do dnia 31 grudnia 1959 r.

§ 3. 1. Sprzedaż skarbowych bonów inwestycyjnych prowadzi Powszechna Kasa Oszczędności, która przejmuje w tym

celu całość zapasu emisyjnego i rozmieszcza w placówkach sprzedaży.

2. Placówkami sprzedaży są:

- 1) spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe,
- 2) oddziały Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 4. 1. Skarbowe bony inwestycyjne I serii sprzedaje się po cenie odpowiadającej ich wartości nominalnej.

2. Odsetki, o których mowa w § 1 ust. 2, wypłaca się za przedstawieniem odpowiednich kuponów, dołączonych do bonów:

— w roku wypuszczenia bonów po upływie każdego kwartału,

— a w latach następnych po upływie każdego roku.

3. Bony zaopatrzone są w kupony odsetkowe na okres lat 5 i w upoważnienie (talon) do otrzymania kuponów na dalsze lata.

4. Prawo do wypłaty odsetek służy posiadaczom bonów począwszy od kwartału następnego po kwartale, w którym bon został zakupiony, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5.

5. Posiadacze bonów, zakupionych w pierwszym miesiącu emisji, otrzymują odsetki także za kwartał, w którym bon został zakupiony.